

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 8820/2021
28.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Драгане Бољевић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Стојан Печек, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији су пуномоћници Димитрије Живков и Јасмина Лисул, адвокати из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 87/20 од 01.09.2021. године, у седници одржаној 28.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 87/20 од 01.09.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 87/20 од 01.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди П 396/19 од 10.10.2019. године, првим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је другим ставом изреке обавезан тужени да тужиоцу исплати на име дуга износ од 298.394,00 динара са законском затезном каматом од 30.10.2011. године до исплате. Трећим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 170.794,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Гж 87/20 од 01.09.2021. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и решење Основног суда у Кикинди П 396/19 од 30.12.2019. године потврђено. Другим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и првостепена пресуда потврђена. Трећим ставом изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је извршење усменог уговора о продаји кукуруза закљученог између тужиоца и туженог. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд је оценио да су нижестепене одлуке у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног касационог суда са истим или сличним чињеничним и правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потребе уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Питања на која се у ревизији указује као спорна, везана су за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, а указивањем да тужилац као физичко лице није обвезник ПДВ, као и негирање савесности тужиоца, није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, због чега је одлучено као у првом ставу изреке. Осим тога, ревизија у смислу одредбе члана 404. ЗПП се не може изјавити због битних повреда одредаба парничног поступка.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

У овој правној ствари тужба је поднета 11.07.2014. године, а означена вредност предмета спора је 298.394,00 динара.

Како се у овом случају ради о спору мале вредности у којем вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**